

Evangelí del diumenge de la IV setmana d'Advent: el va posar per nom Jesús

“Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat” Imitem sant Josep, que sempre va escoltar la voluntat de Déu i va seguir-ne les indicacions amb humilitat i docilitat.

Evangelí (Mt 1, 18-24)

Jesús, el Messies, va ser engendrat d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava compromesa en

matrimoni amb Josep i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home just i no volia difamar-la públicament, resolgué de desfer en secret l'acord matrimonial. Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué:

—Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha engendrat ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.

Tot això va succeir perquè es complís allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: La verge concebrà i tindrà un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que vol dir «Déu amb nosaltres».

Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat i va prendre a casa la seva esposa.

Comentari

A les portes de Nadal, l'evangelí del quart diumenge d'Advent recull el relat del naixement de Jesús segons sant Mateu, que comença amb l'expressió «la generació de Jesús va ser així». Aquesta frase peculiar va atreure l'atenció d'alguns pares de l'Església, perquè Mateu dona a entendre que la generació de Jesús necessita ser explicada: va ser especial i única. Sant Joan Crisòstom comenta: «Com qui dirà una cosa nova [Mateu] promet narrar la manera de produir-se aquesta generació; no fos a succeir que en sentir les paraules “espòs de Maria” qualsevol pensés que Crist havia

nascut segons la llei general de la naturalesa»[1].

Ben al contrari, l'evangelista assenyala amb el relat que la concepció de Jesús va ser sense la intervenció d'un home. Va ser virginal i miraculosa: per l'acció de l'Esperit Sant. I en els fets succeïts es complien a més les Escriptures i, en concret, el famós vaticini d'Isaïes 7, 14, que anunciava el naixement de l'Emmanuel d'una verge.

Mateu explica que quan Maria concep el Senyor, ella i Josep ja estaven desposats; és a dir, havien fet els compromisos matrimonials anomenats *qiddûshîn*, sense haver celebrat encara les seves noces (*nissûîn*), en què l'esposa era rebuda a casa de l'espòs i començaven a viure junts. No obstant això, la primera cerimònia ja tenia tots els efectes jurídics de qualsevol matrimoni. Entre tots dos

esdeveniments es produeix precisament la concepció «per obra de l'Esperit Sant» (v. 20).

Segons la Llei de Moisès, Josep havia de denunciar Maria en públic per ser lapidada per suposat adulteri (*Dt* 22, 23-24). Però quan s'adona del fet, decideix repudiar en secret Maria. Això significava probablement signar i lliurar en privat un document que deixava Maria lliure del desposori celebrat. D'aquesta manera, el podria presentar quan tots sabessin que estava embarassada d'un nen que no era de Josep.

El gest de Josep evidencia la seva excepcional talla humana, perquè pretén protegir Maria i treure's ell del mig. Per això mereix l'elogi de l'evangelista, que en diu «just». El Papa Francesc deia en una ocasió: «Cal meditar aquestes paraules per comprendre quina va ser la prova que Josep va haver d'afrontar els dies

anteriors al naixement de Jesús. Una prova semblant a la del sacrifici d'Abraham, quan Déu li va demanar el fill Isaac (cf. *Gn 22*): renunciar a allò més preciós, a la persona més estimada. Nogensmenys, com en el cas d'Abraham, el Senyor intervé: va trobar la fe que buscava i obre una via diversa, una via d'amor i de felicitat. Li diu: “Josep, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha engendrat ve de l'Esperit Sant” (*Mt 1, 20*). Aquest evangeli ens mostra tota la grandesa de l'ànima de sant Josep. Ell estava seguint un bon projecte de vida, però Déu reservava per a ell un altre disseny, una missió més gran. Josep era un home que sempre deixava espai per escoltar la veu de Déu, profundament sensible al seu secret voler, un home atent als missatges que li arribaven des del profund del cor i des de dalt», continuava el Papa[2].

Un cop presa la difícil decisió de marxar, Josep rep en somnis la indicació angèlica d'acceptar sense por Maria i el nen com a fill propi, perquè ha de posar-li un nom davant la Llei. Amb l'obediència a l'àngel, Josep recorda el patriarca amb el mateix nom, que va saber interpretar el voler de Déu revelat en somnis (*Gn* 40, 8ss.). El nom del nen, Jesua o Yehosúa, significa «Déu salva» i implica la seva missió, ja que, com explica l'àngel, «salvarà el seu poble dels seus pecats» (v. 21).

La figura de Josep que presenta aquest relat ha despertat sempre la devoció dels sants cap a l'espòs de Maria. Sant Josepmaria, per exemple, convidava a considerar: «Mira quants motius hi ha per venerar Sant Josep i per aprendre de la seva vida: fou un baró fort en la fe...; tirà endavant la seva família –Jesús i Maria–, amb el seu treball fatigant...; va guardar la puresa de la Verge, que

era la seva Esposa...; i respectà – estimà!– la llibertat de Déu, que va fer l'elecció, no solament de la Verge com a Mare, sinó també d'ell com a Espòs de Santa Maria»[3].

[1] Sant Joan Crisòstom, *Homiliae in Matthaeum*, 4.

[2] Papa Francesc, *Homilia*, 22 de desembre de 2013.

[3] Sant Josep maria, *Forja*, n. 552.

Pablo M. Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-iv-setmana-dadvent-el-
va-posar-per-nom-jesus/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-iv-setmana-dadvent-el-va-posar-per-nom-jesus/) (19/03/2026)